

Vi börjar denna gång med introduktionen ur en oerhört spännande och god bok som kanske kommer ut på marknaden i framtiden:

*Kommissarie Fridén sträckte sig långsamt efter revolvern samtidigt som han väste till bartendern ur ena mungipan;
- En sexa Macallan, 18 år, inte för kall och ett väl rengjort glas med svalt vatten som avklorerats under cirka en halvtimme. – Och glöm inte pipetten, tillade han lugnt.*

Precis när bartendern ställt fram den läckra Macallan i det tulpanformade, lilla provningsglaset och placerade vattenglasets med pipetten brakade helvetet löst och flera skott brann av. Tre kulor trängde in i väggen där kommissarien nyss suttit. Själv hade han blixtsnabbt, likt en kobra som hugger, kastat sig ner, dragit fram sin Smith & Wesson 500 Magnum och förpassat den elake boven till evigheten.

Nu blev det även liv bland sällskapet BSMWS som precis skulle ha sin kvartsvisa maltwhiskyprovning på den sjaskiga krogen i kanten av Haga.

*Kapten i Moseviken borstar av sig krutstänket och suckar;
- Det var som f-n... Du är snabb med pickan din gamle rackare! Tänk om du var lika snabb på att fixa till protokollen...*

*KartellKjell satt just och SMS:ade med NCC om en komplettering av asfalt på sin infart från Vassdalsvägen och hade precis tappat mobilen på golvet:
-Oj, vilken smäll... Skall jag uppfatta det som att de inte vill fixa till min uppfart?*

*Kapten Blomberg skulle precis tända en Glen, men kom på att det inte var tillåtet...
-Jag tar en Glenfarclas istället, tänkte han högt!*

*Hallänningen Isaksson konstaterade:
- Jävla kruträök! Ständigt denna rök...*

*Greve Silfverblad tog det hela med lugn och konstaterade;
- Jag tror att en av kulorna tog i elkabeln! Jag får skicka ut en av gubbarna som kollar upp det!*

*Skutskeppare Berner funderade på hur man betygsätter träffbilden? En kula i elkabeln, en prickade en fin tavla föreställande en gammal potentat i Göteborg, ärkebiskop Gösta Berner... och den tredje satt som en smäck i tapeten.
- Där får kommissarie Fridén nå t att fundera på när han skriver protokollet, tänkte den sluge skutskepparen.*

*Byggare Bert som missuppfattat vad boven sa, tittade förvånat upp och undrade :
- Här luktar som en kortlagrad Laphroaig... Eller är en Statesman som har "smullit"? Jag tyckte boven frågade något. Var det efter mitt faxnummer?*

Efter det rådgiga ingripandet av kommissarie Fridén kunde sällskapet åter samlas sig och återgå till det man samlats för – att inmundiga tre goda maltwhisky!

Ja, detta är inledningen till en alldeles ny deckare som vi kanske får läsa vidare i om några år. Nu tar arbetet i vår skadeskjutna kommun all kraft av den vilsne författaren, men när pensionstiden börjar då skall det bli fart på tangentbordet!

Detta är uppenbarligen enda sättet att få se sig själv som en vild äventyrare som skjuter bovar och fångar tjuvar.

Men nu till dagens provning, som råkar inträffa dagen efter vi firat att det var 47 år sedan Strawberry Fields spelades in av The Beatles i Abbey Road-studion.

En märklig farkost

siktades i diset utanför Saltholmen. Där stod de korkade Asperöborna och dreglade med halvöppen mun och tittade ut över det dimmiga, mörka och skumma havet.

Man hörde åror som slamrade och gubbar som böckade och stökade.

- Se nu till att vi tar oss in till stan för bövelen!

- Ja, vi får inte missa whiskyprovningen på Näset!

- Håll kursen, nu! Håll på kvasten vid infarten till Saltholmen!

- Där finns ingen kvast! Den tog de bort i början av 1970-talet när utprickningen ändrades!

- Det var som fan, jag tycker alltid det stått en kvast där. Och den har jag alltid siktat på...

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

Brännöborna som slutligen hittade Saltholmen blev hämtade av hallningen och antiröklegenden Isaksson, som förrirat sig till storstaden och ut till Saltholmen.
- GPS:en i min Spyker var sönder men jag navigerar på rökdoften, konstaterar Isaksson. Den stanken ligger kvar sedan en provning 2008, när jag slog en sjua ute i naturen på Lökholmen... Den kör jag på än idag.

Statsborna Stålbäck och Fridén kom ståndsmässigt och lugnt åkande i den Stålbäckska Limosinservicen och anlände exakt i tid till höstens maltwhiskyprovning på Näset denna den 29 november 2013!

Dörren öppnades av värden, kapten Blomberg, som dukat upp tre pavor av det där märket som låter som en förkyllning: **Auchentoshan... - Prosit!**

Vi noterar en sjuttis med ganska ljust innehåll och två liter-putaller, varav Heartwood är av mörkare sort på det altare som så många gånger det stått fina sorters waltwhisky.

Vi (nästan alla är på plats, utom kamrat Berner som har laga förfall) skådar buteljer, försöker, utan större framgång, läsa det finstilla på etiketterna.

Som brukligt är destillerar Auchentoshan sin whisky tre gånger innan lagring.

1. Auchentoshan, Valinch

En ynkelig, liten sjuttis... Blek och glåmig... Kan det vara nåt? Och vad är valinch?

Valinch är tydligen den där jättelika pipetten som man kan fylla en halvpanna med. Annat än våra ynkliga små vattenvalincher...

Men med en tår i av den blekgula nektarn i glaset börjar livsandarna spritta. Den är stark som fan, men det tränger igenom en mycket krafffull och karaktärsstark whisky. Vi vattnar, och vattnar och vattnar lite till, och sim sala bim, så har vi en riktig juvel i glaset. Stor doft utan konstlade sherrytoner. Även en sherry-nisse kan uppskatta en "ren och fin" whisky där man egentligen bara kan urskilja vanilj, lite citrusfrukt och maltighet i smaken, doften sprider en air av sötma och frukt.

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

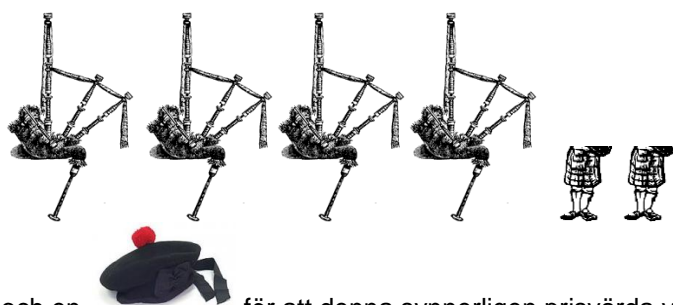
Brännö 2013.12.01

Denna whisky har det kvalitetsmärke vi uppmärksammar och brukar notera och protokollföra - i det tomma glaset kvardröjer sig doften mycket tydligt och klart – länge! Det är t o m svårt att skölja ur den med en skvätt vatten...

En kvalitetswhisky – och en mycket ekonomisk sådan. Utan tvekan kan den spädas med 50% vatten utan att tappa stinget. Den bara växer i doft och smak!

Vi avslutar med att dela ut

och en dofter ! för att denna synnerligen prisvärda virre var så generös med både smaker och

8 malwhiskyprovare med nya skyddsdräkter

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

2. Auchentoshan, Heartwood

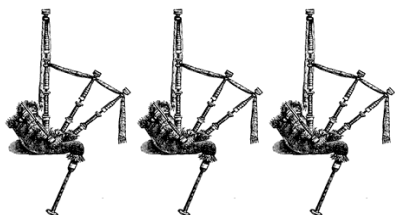
Häpp, häpp... här åker mungiporna ner en aning på provarna... - Va' e' detta för blask? Och nu är det så'n där konstgjord smak – sherry, typ...

Ja, vi börjar kanske formera någon form av tabellsystem för att inte blanda samman de naturliga, fina sorterna med dem som legat och gottat till sig i olika typer av impregnerade fat... Naturlig maltwhisky för sig och fuskwhisky för sig!

Ja, denna whisky behöver inte vattnas ned. Den är så försiktig i sin framtoning att den kan avnjutas precis som den är. Lite sliskig – men visst är det en god whisky. Troligen en riktig höjdare som avec till en kopp espresso! Men dessvärre ingen kandidat att avnjutas solo!

Denna whisky är lagrad på såväl Olorosofat som bourbonfat, och kanske har den legat för kort tid. Doften är tunnare och smaken likaså. Vi känner lite sötma i doften och kan möjligen skönja lite fruktighet i gommen. Men detta är ingen whisky som faller auditoriet på läppen...

Vi saknar förresten uppgift om lagringstid på samtliga kandidater ikväll. Skärpning Auchentoshan! Prosit! Vi är lite snåla och upprörda för att Auchentoshan inte kan göra bättre whisky!

och ett litet nattkärl

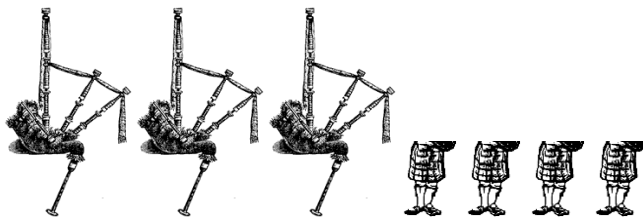
3. Auchentoshan, Springwood

Mungipa upp – en aning... nu börjar vi återfå tron på Auchentoshan som whiskyttillverkare igen! Men inte till den nivån som Valinch.

Springwooden är ljus, vilket indikerar att den endast lagrats på amerikanska bourbonfat. Ingen sherry här som besudlar i form av färg och sötma. Nu hör vi epitet som "naturlig whisky" igen!

En aning sötma och lite blommig doft. I smaken hittar vi vaniljtonen från de kolade bourbonfaten! Enligt Auchentoshan skall det finnas grapefrukt i smaken – men den har de nog glömt i vår butelj. Ingen höjdarwhisky utifrån vår horisont att se, men bättre än Heartwooden!

För sin naturliga smak får denna kandidat sin

Förutom goda whiskysorter får vi också utdela ett litet pris till vår värd som bevisat att ett högt pris absolut inte alltid signalerar hög kvalitet. 874 spänn har Bertil spenderat på dessa tre pavor! Det

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

torde vara ett svårslaget rekord i avkastning på satsat kapital i form av munhåleupplevelse (som Carl-Jan skulle uttryckt det).

Halvtidsvilan

Bertil firade rekordet genom att bjuda på en Italieninspirerad pastarätt med läcker och

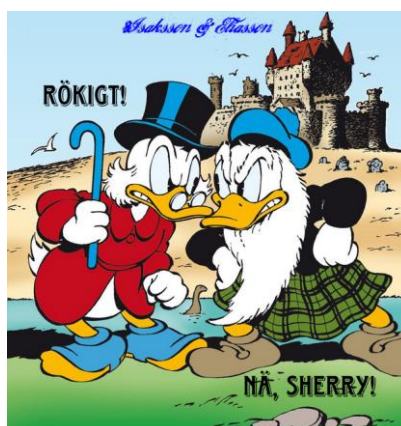
välkomponerad sås med iskall Mariestadöl därtill! För sina färdigheter i den italienska kokkonsten delar vi frikostigt ut vår vita kocksmäck:

Vår värd erbjöd oss denna kväll avsmaka två bonusar. En Benromach10 YO som definitivt tillhör de smakrika kortlagrade sorterna. Och dessutom kom en av kronjuvelerna också fram att smuttas på – en Glenfiddich 15 YO Solera! Lite elakt att ställa en Glenfiddich 15 YO mot en stackars Heartwood, men så´na är vi...

Isaksson & Eliasson

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

NATTSTÅNDET

Molnet...

Vi konstaterar ibland att tekniken ständigt utvecklas och att i synnerhet vår kommunikation påverkas av just den utvecklingen. Därför känns det angeläget delge att t ex undertecknad protokollförare numera bl a lagrar våra protokoll i det s k "molnet".

Jag hör kamrat Isaksson omgående konstatera: - Molnet? Ständigt dessa rökmoln!

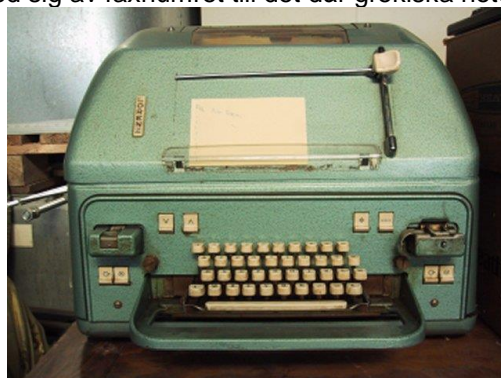
Ja, nu är ju detta inte ett rökmoln utan istället servrar ute på nätet. Testa gärna detta genom att t ex skapa ett gratiskonto på Dropbox, Box eller SkyDrive. Det går dock icke att lagra maltwhisky där! Bara dokument, program, filer...

Nu åker faxen ut!

Och apropå det avhandlades att Byggare Bert nu äntligen skall kasta ut faxen! Det ryktas att vår visionär nu lagt ett bud på en av TT:s gamla telexmaskiner. - Se upp världen, här skall kommuniceras modernt, utropar vår egen framtidskonsult.

Redan nu har en viss fårbonde (Gnk) i Albanien ynkligt frågat: - Vem fan skall jag nu faxa till?

Vi ber Byggare Bert dela med sig av faxnumret till det där grekiska hotellet...

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

En alltid lika aktuell serie. The Spirit från 1943!

Vi avslutar med att tacka Bertil för en sedvanligt trevlig provning med gästfrihet och god mat!

Nästa gång ses vi hos Byggare Bert, fredagen den 21 februari 2014, på Brännö! Bert skickar ut ett telex med påminnelser...

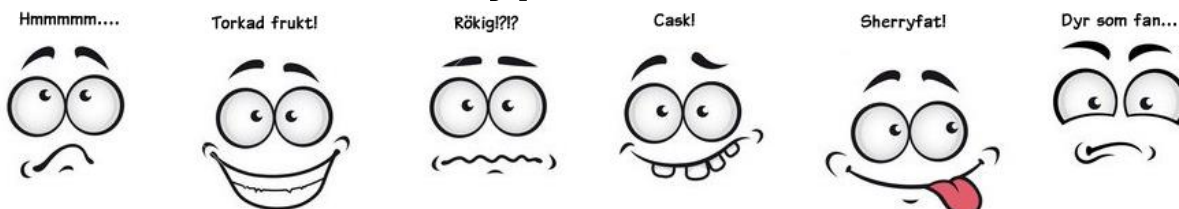
Vi tog två viktiga beslut på Näset provningen:

1. Årsavgiften behålls på den oförskämt låga nivån 1.000 kronor! Att erläggas på förfallodagen 15/1 2014.
2. Följande dagar beslutades som provningsdagar 2014:

- 21/2 Byggare Bert
- 16/5 Greve Silfverblad
- 22/8 Mosevikarn
- 21/11 Skutskepparen i Sandvik

Vi snackade om Port Ellen under kvällen. Som av en händelse är det en artikel om denna mytomspunna whisky i senaste numret av tidningen Whisky. Den bifogas denna bulletin!

En whiskyprovares mimik

Häpp, tecknar eder förbundne
Jan F

ZZZZzzzzzzzz

Vår internetadress: <http://www.bsmws.eu/Ny/index2.html>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Det finns inget lika mytiskt och spännande för en whiskyvän än de nästan magiska orden Port Ellen. Det lilla Islay-distilleriet som tystnade för över 30 år sedan får i dag folk att vallfärda till de få flaskor som plockas ner från samlarhyllorna för att öppnas. Nyligen drogs folien av hela 12 stycken i Kalmar och stämningen var – just det, magisk.

TEXT: HASSE NILSSON FOTO: DIAGEO & NIKLAS HOLM

Port Ellen

– diamanten som gick upp i rök

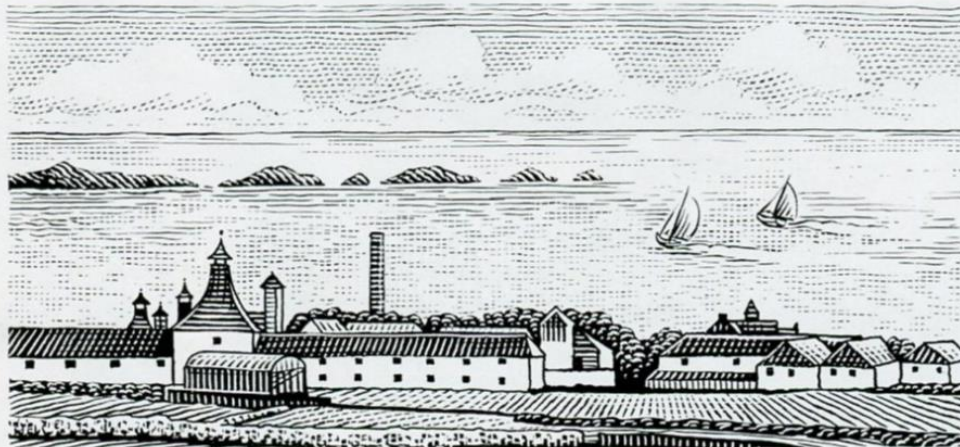
PORT ELLEN ÄR EN PARADOX. Det krävdes att destilleriet skulle läggas ned för att det skulle bli framgångsrikt. Historiskt har Port Ellen egentligen alltid varit otursförföljt. Port Ellen byggdes i en gammal kvarn på södra stranden i staden med samma namn 1825. Det var mitt under den första stora whiskyboomen när tillverkningen blivit laglig och affärsmän såg möjligheter att sälja i större skala än vad de gamla smugglarnästena förmådde. Byggherre var Alexander Mackay, som omgäende tog sig ekonomiskt vatten över huvudet och tvingades överlåta driften till släktingar, som inte heller fick någon större fyr på koleldarna under pannorna.

1833 knöts dock en driftig ung man till Port Ellen, affärsmannen och parlamentsledamoten John Ramsay. Han hade visserligen inga erfarenheter av whiskytillverkning, men han kunde affärer och hade kontakter.

PORT ELLEN

→ Under Ramsays senare ägarskap tog Port Ellen fart. Genom hans handelsföretag började Port Ellen att exporteras till USA och var därmed antagligen den första singelmalt som såldes i det nya landet. Ramsay gjorde också betydelsefulla insatser på andra områden. Han såg till att förändra skattereglerna så att exportwhisky skattebefriades, han upplät Port Ellen för utvecklingen av spritskåpet, och kanske allra viktigast: tillsammans med destillatören Robert Stein och senare uppfinnaren Aeneas Coffey blev Port Ellens pannhus platsen för utvecklingen av kolonndestillationen som skulle förändra och idag helt dominera dryckesindustrin.

Tack vare exporten lyckades Port Ellen överleva Pattisonkraschen och branschkrisen. Men första världskriget och senare förbudstiden i USA satte käppar i kvarnhjulen. John Ramsays familj tvingades 1925 sälja till destilleribolaget DCL som utvecklades till världens största dryckeskoncern Diageo.

De nya ägarna till trots blev Port Ellen ingen bra affär och 1927 stängdes destilleriet och skulle inte återstartas förrän 40 år senare. Men då, 1967, hade marknaden förändrats. Det hade uppstått brist på maltwhisky och de stora bolagen, inte minst DCL, anade morgonluft och byggde nytt lite varstans (Clynelish) och sorsatsade på andra håll. Inte minst på Islay där två nya pannor installerades vid Port Ellen där produktionen väcktes till liv igen. Det blev dock en kort livstid. Blott 16 år senare valde DCL att släcka och avrusta Port Ellen, tillsammans med ett stort antal andra skotska destillerier under den stora strukturomvandling som skakade industrin i början av 1980-talet. Port Ellens moderna era inskränkte sig endast till åren mellan 1967 och 1983. All den stor-slagna ryktbarhet som numera följer Port Ellen vilar alltså bara på 16 års produktion. Under den tiden såldes aldrig en enda flaska singelmalt, man investerade inte en enda krona i marknadsföring och inte en droppe kom någonsin på flaska under en officiell etikett. Ändå är det just sådan whisky som är den mest eftertraktade och högst betalda i whiskyvärlden. Det är en paradox som är svår att förstå.

När DCL stängde Port Ellen 1983 var lagerhusen överfulla med mognande fat som man aldrig trodde sig kunna sälja. Marknaden för rökig whisky ansågs mer än väl täckas av Caol Ila där man investerat stort. Man valde att rea ut lagren till brokers och buteljeringfirmor och snart hade man inte många fat kvar. Men så gick tiden, buteljeringar började sippra ut på marknaden och konnässörerna häpnade. Port Ellens whisky hade utvecklats till en alldeles enastående whisky, en unik torr, särpräglad och alldeles fantastisk whisky. Det dröjde inte längre förrän Port Ellen fick kultstämpel och flaskorna som såldes blev mer och mer eftertraktade.

I dag är Port Ellen definitivt på upphällningen och priserna på auktioner och i butiker antar närmast galna proportioner. De kvarvarande faten har passerat sin 30-årsdag och tiden börjar rinna från dem. Man kan misstänka att ägarbolaget har ångrat sig både en och två gånger. Sedan Diageo började buteljera en Annual Release år 2001 har man för varje år sagt att man inte har mycket kvar. Nu har den 13:e årliga releasen släppts. Det är inte längre många tusental flaskor och priset ligger runt 1500 pund i de få butiker där den eventuellt kan finnas kvar. Om det kommer fler årliga releaser talar man tyst om, men det är en kvalificerad gissning att så kommer att ske. Det sägs nämligen att det finns ganska stora kvarvarande lager hos åtminstone en av de oberoende buteljerarna, Douglas Laing, och det är väl inte en alltför långsökt tanke att Diageo kan få köpa tillbaka fat och erbjuda dem del av andra lager i retur.

I dag är Port Ellen en mältningsanläggning som förser alla destillerier på Islay med malt. Av destilleriet finns inte mycket kvar. Länge ryktades det om en återstart, men det är nog mest bara önskedrömmar hos fantiserande whiskyvänner. Diageo uppper själva att pannorna förstördes men rykten säger att de såldes till Indien och att de än i dag används till att göra inhemsk melasswhisky i det fjärran landet – ett sorgligt öde värt att begrunda.

